

Specializační seminář ke kulturním a politickým dějinám 20. století II.

Základní tematické okruhy seminářů:

1. Úvodní seminář, seznámení s programem, zadání úkolů.
2. Diskuse nad dosaženými badatelskými výsledky studentů (jejich představení), zaměření na způsob zpracování kapitoly o metodologii a heuristice (ústní představení pramenů a literatury na základě připravených, strukturovaných tezí).
3. Kolektivní biografie, biogramy, společenské elity.
4. Zhodnocení dosavadních badatelských výsledků studentů s důrazem na bakalářské práce – představení projektu, pramenné a metodologické základny, struktury práce, vlastních badatelských závěrů; diskuse.
5. Kulturní politika 50. let – metody výzkumu, dosavadní východiska, zahraniční inspirace.
6. Využití metod dějin každodennosti v druhé polovině 20. století; seznámení s dosavadními badatelskými východisky a projekty a metodologickými možnostmi. Specifikace pramenů. Vlastní interpretace (esej na zadané téma).
7. Interpretační seminář – výpovědní hodnota zápisů jednání, schůzí, aktivů, způsoby jejich využití.
8. Zhodnocení dosavadních badatelských výsledků studentů s důrazem na diplomové a seminární práce – diskuse.
9. Rozbor předpokládané struktury textu (rozsah 8 normostran).
10. Reflexe první republiky v pramenech subjektivní povahy (včetně uměleckých děl) se zaměřením na ideové střetávání (Melantrich – Stránský – levice).
11. Reflexe padesátých let v pramenech subjektivní povahy (včetně uměleckých děl) se zaměřením na třídní diferenciaci.
12. Reflexe „zlatých šedesátých“ v Mladém světě se zvl. zřetelem na ročník 1968 (nový typ dokumentární fotografie, karikatura, anketa apod. jako prameny).
13. Reflexe procesu normalizace: dva úhly pohledu (dokumenty kulturních středisek vs. oral history). Odevzdání písemných úkolů.
14. Zhodnocení a rozbor zpracování úkolů.

Pro získání zápočtu je nutná aktivní účast studentů na seminářích. V hodinách se budou interpretovat konkrétní prameny, které budou zveřejněny s týdenním předstihem, jejich znalost bude v semináři předpokládána.

Základní literatura k tématu:

Bartlová, M. (ed.), Pop History. O historické věrohodnosti románů, filmů, komiksů a počítačových her, Praha 2003.

Bloch, M., Obrana historie aneb Historik a jeho řemeslo, Praha 1967.

Eco, U., Jak napsat diplomovou práci, Olomouc 1997.

Ryantová, M., Historikův adresář. Historické instituce v České republice, Praha 2002.

Stellner, F. – Poláček, J., Internet nejen pro historiky, Praha 2003.

Šanderová, J., Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách, Praha 2005.

Šesták, Z., Jak psát a přednášet o vědě, Praha 2000.

Vaněk, M., Orální historie ve výzkumu soudobých dějin, Praha 2004.

Vaněk, M. – Urbášek, P., Vítězové? Poražení? Životopisná interview. Díl 1 – Disent v období tzv. normalizace. Díl 2 – Politické elity v období tzv. normalizace, Praha 2005.

Vaněk, M. (ed.), Mocní? A bezmocní? Politické elity a dissent v období tzv. normalizace. Interpretační studie životopisných interview, Praha 2006.